

MBh. 3, 5047. — Vgl. अकाम, अतकाम, कामतस्, कामम्, देवकाम, यत्काम u. s. w.

2. कामै (wie eben) adj. *begehrend, wünschend*: कामस्य यत्रासाः कामाः RV. 9, 113, 11. Die Oxytonierung von कामान् VS. 20, 60 muss irrthümlich sein, indem dasselbe zu 1. काम a, gehört. Nach Vārtt. 6 zu P. 3, 2, 1 soll काम am Ende von comp., welche wir für adjectivische halten, adj. sein: मांसकाम *nach Fleisch begehrend* und nicht dessen *Begehren nach Fleisch geht*.

कामकर्शन (काम + कर्) s. अकामकर्शन.

कामकला (काम + कला) f. Bein. der Rati, der Gemahlin des Liebesgottes ÇABDAR. im ÇKDR.

कामकान्ति (काम + कान्ति) adj. *Wünsche heischend*: ले सुपुत्र श्वसे ऽवृत्तकामकान्तयः RV. 8, 84, 14.

कामकाम (काम + काम) adj. *Wünsche wünschend* TAİTT. ÂR. 1, 31, 1. BHAG. 9, 21. MBh. 3, 11256.

कामकामिन् (काम + कामिन्) adj. dass. BHAG. 2, 70.

कामकार (काम + कार) m. *das Thun des eigenen Verlangens, eine That aus freiem Antriebe, selbstbestimmte That*: कामं न कामकारो ऽस्ति तव — देवं चेष्टयते सर्वम् R. 6, 94, 24. 101, 9. MBh. 3, 14709. कामकारो महाप्राज्ञ गुह्यणां सर्वदानघ । उपपन्नेषु दारेषु पुत्रेषु च विधीयते ॥ R. 2, 101, 19. कामकारं कुरुष्व MBh. 3, 10039. कामकारकार 1153. कामकारकृते (पापे) M. 11, 45. अयुक्तः कामकारेण फले सक्ता निबध्यते BHAG. 5, 12. न स्वयं कामकारेण सीतां त्यक्त्वा समागतः R. 3, 66, 6. आत्मनः कर्मकारेण MBh. 13, 5455. कामकारात् R. 2, 43, 4. कामकारतस् M. 11, 41. MBh. 13, 4480. यः — वर्तते कामकारतः BHAG. 16, 23.

कामकूट (काम + कूट) m. 1) *erheuchelte Liebe, das verliebte Thun einer Buhldirne*. — 2) *der Geliebte einer Buhldirne* H. an. 4, 59 (lies: काम-कूटौ). MED. I. 58.

कामकैलि (काम + कैलि) 1) m. *Liebesscherz, euphem. für Beischlaf* H. 537. कामकैलिरस Verz. d. B. H. No. 967. — 2) adj. *Liebesspiel treibend, der Wollust fröhnend* TRIK. 3, 1, 6.

कामक्रीडा (काम + क्रीडा) f. *Liebesspiel*, N. eines Metrums (4 Mal 15 Längen) COLEBR. Misc. Ess. II, 161 (X, 6).

कामखड्गदला (काम-खड्ग + दल) f. N. einer Pflanze (s. स्वर्णकेतकी) RĀGAn. im ÇKDR.

कामग (काम + ग) adj. f. आ *aus freiem Antriebe gehend, — kommend, nach Belieben überall sich zu bewegen befähigt*: ऋतुर्णां वचो ब्रूहि संप-तन्निव कामगः N. 18, 21. रयः R. 3, 28, 30. 36, 15. 39, 6. 48, 5. 54, 6. 6, 106, 9. INDR. 2, 8. कामगेन च सौमेन MBh. 3, 628. 685. 701. कामगा *eine Frau, welche ihren Neigungen* (in Bezug auf die Männer) *fröhnt* JĀGn. 3, 6.

कामगति (काम + गति) adj. dass.: विमानम् RAGH. 13, 76.

कामगम (काम + गम) 1) adj. f. आ *dass.* MBh. 1, 1240. 3, 357. 11017. SUND. 2, 5. R. 5, 13, 5. fem. MBh. 1, 7854. Hip. 3, 5. पुरी कामगमा des Harih-
Kandra Verz. d. B. H. No. 1198. सर्वकामगम MBh. 13, 357. 5325. — 2) m. pl. N. einer Klasse von Göttern im 11ten Manvantara VP. 268.

कामगामिन् (काम + गामिन्) adj. = कामग AK. 2, 8, 3, 44. Nach ÇKDR. ist कामगामिन् zu lesen und कामगामिन् nur eine von einem Schol. erwähnte Form.

कामगिरि (काम + गिरि) m. N. pr. eines Berges Bālg. P. 5, 19, 16.

कामगुण (काम + गुण) m. 1) *die Qualität des Begehrens, Leidenschaft*. — 2) *Vollgenuss* (आभोग). — 3) *Object der Sinne* MED. n. 93.

कामगामिन् (कामम् + गा) adj. = कामग H. 493. — Vgl. unter कामगामिन्.

कामचर (काम + चर) adj. *sich frei, — ungehemmt bewegend*: इहाह-
मिच्छामि तवानघात्तिके वस्तुं यथा कामचरस्तथा विभो MBh. 4, 222. Da-
von nom. abstr. चरत् n. VID. 148.

कामचरणै (काम + च) n. *freie, — ungehemmte Bewegung* ÇAT. BR. 6, 7, 3, 3.

कामचारै (काम + चार) 1) adj. f. आ *sich frei bewegend, ungehemmt zu Werke gehend* MBh. 13, 4175. यत्र शत्रो वर्षति सर्वकामान्यत्र स्त्रियः कामचारा भवति 4868. — 2) m. *freie, — ungehemmte Bewegung; freies, selbstbestimmtes, absichtliches Verfahren* ÇAT. BR. 2, 2, 3, 2. 3, 4, 1. KĀND. UP. 7, 25, 2. कामचारे im Gegens. zu अकामतस् JĀGn. 2, 162. मु-
मोच कामचाराय राक्षसं सः KATHAS. 18, 398. अन्ववसर्ग = कामचारानुज्ञा P. 1, 4, 96, Sch. कल्याणबुद्धिर्य वा तवायं न कामचारो मयि शङ्कनीयः RAGH. 14, 62. *das Fröhnen seiner Lust*: तं चेद्भ्युदियात्सूर्यः शयानं कामचारतः M. 2, 220.

कामचारिन् (काम + चा) 1) adj. *sich nach Belieben bewegend, ungehemmt zu Werke gehend* H. an. 4, 167. MED. n. 232. MBh. 4, 196. 13, 5302. BENF. Chr. 58, 4. R. 3, 24, 10. 52, 38. MEGH. 64. *sich frei betragend in Bezug auf das andere Geschlecht*, = कामुक H. an. MED. पुरंदरं च जानीते पर-
स्त्रीकामचारिणम् MBh. 13, 2265. — 2) m. a) *Sperling* H. an. MED. — b) ein Bein. des Garuḍa ÇABDAR. im ÇKDR.; vgl. MBh. 1, 1240.

कामज (काम + ज) 1) adj. *aus dem Begehren entstehend*: व्यसनानि M. 7, 46. 47. 50. AK. 3, 4, 18, 123. *in Liebe erzeugt*: पुत्र M. 9, 107. 143. 147. — 2) m. Kāma's Sohn d. i. Aniruddha WILS.

कामज्ञान m. *der indische Kuckuck* ÇABDAR. im ÇKDR. Das Wort zer-
legt sich in काम + ज्ञान, kann aber auch bloss Variante von कामताल
sein. Nach einer anderen Lesart: कामज्ञनि.

कामजित् (काम + जित्) *das Verlangen besiegend*, ein Bein. Skanda's MBh. 3, 14631.

कामज्येष्ठ (काम + ज्येष्ठ) adj. *den Wunsch (personif.) an der Spitze habend* AV. 9, 2, 8.

कामठ (von कमठ) adj. *der Schildkröte eigenthümlich*: त्रूपम् R. 1, 45, 30.

कामठक (von कामठ) m. N. pr. eines Nāga MBh. 1, 2157.

कामाण्डलवै (von कामाण्डलु) n. *Tüpfelgeschäft* gaṇa पुवादि zu P. 5, 1, 130.

कामाण्डलेय m. Sch. zu P. 6, 4, 147 und 7, 1, 2. patron. von कामाण्डलु
oder कामाण्डलू (ein best. vierfüßiges Thier) 4, 1, 135, Sch. VOP. 7, 6. का-
माण्डलेयी f. (जाति) gaṇa शार्ङ्गरवादि zu P. 4, 1, 73.

कामतरु (काम + तरु) m. *der als Baum oder Schmarotzerpflanze* (vgl. कामवृत्त) *gedachte Liebesgott* ÇĀK. Ca. 61, 14.

कामतम् (von काम) adj. *dem Wunsche, — dem Triebe gemäss, nach Wunsch, aus eigenem Antriebe, freiwillig, absichtlich* M. 3, 12. कामतो
विचरामि च Hip. 2, 31. चरत्तीनां च कामतः M. 5, 90. यौ विधिं हित्वा च